

Květen

29. – 3. 5. byly **na pracovnách a v předsálí vyměněny koberce**.

2. a 3. 5. vyhlásila ředitelka školy **volné dny**.

7. 5. navštívily školu **pracovnice MŠMT s hosty z USA**.

8. 5. byl **internát školy v provozu**, žáci mohli zůstat ve škole, ač byl státní svátek.

9. 5. navštívila **MŠ Botanickou zahradu**.

10. 5. žáci **PrŠ** navštívili **Pražský hrad**.

Prohlíželi jsme si reprezentativní prostory Pražského hradu. Povídali nám, že Trůnní sál byl dříve dětský pokoj a ukazovali nám různé salonky, ve kterých se scházel pan prezident s různými návštěvami. Nejvíce mě zaujal Zrcadlový sál, kde byly židle pošíité tkaninou. Moc se mi prohlídka líbila.

Jiří, I. PrŠ

Na Pražském hradě jsme si povídali o Marii Terezii, která měla 16 dětí. Procházeli jsme salonky, kde byly krásné perské koberce z Persie a Ruska.

Agáta, I. PrŠ

Moc se mi líbil Rudolfův sál, pojmenovaný po Rudolfovi II. Také se mi líbil dětský pokoj, kde žily děti Marie Terezie. Všude byly krásné mramorové sloupy.

Eliška, I. PrŠ

Zaujal mě Rothmayerův sál, který byl zdobený kazetovým stropem. Navrhl ho slovinský architekt. Také se mi líbily gobelíny, koberce na zdech.

Lucie, I. PrŠ

13. – 15. 5. proběhly v Olomouci **Celostátní sportovní hry ZP mládeže**. Zúčastnili se jich žáci: **J. Singer, A. Brožová, K. Bažová, D. Váša, A. Široký, N. Horváthová, M. Balunová, K. Chábera, D. Chodurová a J. Šubrová**. Naše družstvo bylo celkově nejmladší. Žáci soutěžili ve **čtyřech disciplínách: goalballu, showdownu, atletice a plavání**. Ve všech sportech se naši žáci umístili na předních místech, každý dostal alespoň 1 medaili, **nevíce medailí měl J. Singer**. Celkově jsme se umístili na **3. místě** z 5 družstev.

Sportovní hry

Minulý týden jsem se zúčastnil sportovních her. Byly to třetí sportovky, kterých jsem se zúčastnil. Byli nejkratší a zároveň asi nejhorší. Konaly se v Olomouci a Olomouc je také pořádala. Vtipné ale bylo, že z Olomouce tam nikdo nebyl. Probíhalo to tak nějak normálně, akorát nebylo skoro žádné volno, protože jsme museli všechno stihnout za tři dny. Normálně jsou sportovky týden. Zúčastnil jsem se showdownu, plavání 25 m znak, prsa a volný způsob a 50 m volný způsob. Pak jsem se ještě zúčastnil plavecké štafety a to bylo docela zajímavý, jelikož jsme mohli být 1. nebo 2. Kvůli Damiánovi, který vystartoval o dost dřív, jsme byli třetí. V showdownu jsme byli druzí. To zas kvůli mně. Dále jsem se zúčastnil skoku do písku, hodu kriketovým

míčkem a běhu na 60 m. Původně jsem se měl zúčastnit i běhu na 600 m, ale na to jsem byl moc líný. Zúčastnil bych se i goalballu, ale ten z neznámých důvodů nemůžu hrát. Že to jsou nejhorší sportovky, mi ale začalo docházet až v úterý večer když začalo vyhlásování. Obvykle bývají za první místo fanfáry a normální medaile, když ale oznámili, že medaile jsou sice velmi originální, ale dost křehké, začalo mi docházet, že je něco špatně. Když mě poprvé vyhlásili, odhodlal jsem se a smířen s nejhorším jsem se vydal na stupínek. To čemu říkali originální medaile, bylo jen nenabarvené keramické číslo. To ještě nebylo nejhorší. Na tom, jaké jsou medaile, mi tolik nezáleželo, stejně jsem si myslel, že jich moc nevyhraju. Na co jsem se ale těšil, a teď už spíš obával, byl závěrečný raut s diskotékou. A tak jsme šli na večeři. Bylo tam pár malých stolečků s jídlem, tak jsem si něco vzal a těšil se, až půjdeme na ten raut. Když jsme dovečeřeli, měli jsme se přesunout do tělocvičny, kde to mělo být. Když jsme ale přišli, opět jsem poznal, že je něco špatně a mé nejhorší obavy se naplnily. Těch pár stolečků na večeři měl být ten obvykle velký raut a diskotéka byla odděleně. To taky nebyla žádná sláva. Už tak jsem byl našťavaný, že tam není jídlo. Diskotéka vypadala nějak tak, že rozsvítili dvě světla, pustili hudbu, kterou ani nikdy nenechali dohrát přes nějaký reproduktor a řekli, ať se bavíme. Sedl jsem si ke zdi smířen se svým osudem a hrál na mobilu. Hned tam přišly první medaile k újmě, když je Amálka rozsedla. Alespoň byla chvilku legrace. Pořadatelé

a učitelé si pak také všimli, že všichni stejně jako já sedí podél stěn a tancuje jen pár lidí, tak se rozhodli, že to ukončí o půl hodiny dříve. Chybělo také vyhlašování nejlepších sportovců a rozlučka s deváťáky. I přesto všechno tam ale byla občas sranda, ulil jsem se ze školy a měli jsme dobré svačínové balíčky, takže jsem si to celkem užil. Já vyhrál asi 7 medailí a naše škola byla v celkovém hodnocení třetí z pěti, alespoň to ale stačilo na pohár.

Kryštof, 8. ročník

13. 5. od 9 hodin proběhl **zápis dětí do MŠ.**

15. 5. vystoupil **pěvecký sbor Na Barče.**

15. 5. se od 18.30 konal v sále školy **absolventský koncert ZUŠ J. Hanuše.**

16. – 17. 5. se školní **pěvecký sbor** zúčastnil **Tmavomodrého festivalu v Brně.**

https://www.youtube.com/watch?v=SuzRkz_qFbc&t=583s (záznam z vystoupení na Youtube)

16. 5. proběhl **zápis žáků do ZUŠ.**

21. 5. od 10 hodin zhlédli žáci **PrŠ a V. – VII. A v divadle Gong dětskou operu Brundibár z terezínského ghetta.**

Děti neměly peníze na mléko pro nemocnou maminku. Brundibár byl hamižný flašinetář, a když si děti peníze vydělaly, Brundibár jim je sebral. Nakonec vše dobře dopadlo. Brundibára porazily. Představení se mi moc líbilo.

Agáta, I. PrŠ

21.2. navštívila MŠ i přes nepřízeň počasí pražskou ZOO.

23. 5. besedovali žáci PrŠ s paní Olgou Švecovou o škole v Africe.

Povídání o Africe

Začínalo to tím, že nám paní povídala, jak se dostala do Afriky. Dostala tam tak, že letěla čtyři hodiny do Dubaje a pak letěla deset hodin do Jihoafrické republiky. Říkala, že africké děti musely ve škole pomáhat. Každý dostal úkol. Také nám povídala o Honzovi, který měl dva bratry a zemřel jim tatínek. Pak nám paní povídala, jak to vypadalo v té škole. Byl to velký areál. A třídy vypadaly jako domečky. Mluvílo se anglicky. Musely tam chodit děti od tří let. A nosily uniformy. Od tří let nosit uniformy nemusely, ale musely je nosit od čtyř let. V Africe škola začíná od 7.30 a přestávky měly dvakrát za den. První přestávka byla od půl desáté do deseti a od půl jedné do jedné. O té první přestávce jdou děti na hřiště. Malé děti pobíhají po hřišti. Ale ty větší od čtvrté třídy hrají fotbal. Paní Olga učila ve škole angličtinu. Děti zůstávají o víkendech doma a povinná školní docházka je od první do sedmé třídy. Dozvěděla jsem se, jaká tam byla jídla. Jedli třeba kuřecí maso s omáčkou a kaši z kukuřičné mouky. Paní nám dala osahat sukni, která byla veliká. A také nám paní říkala, že tam nebylo moc řek. Když potřebovali vyprat, tak tam byly takové kohoutky na vodu, kde si ji chodili napustit do velkých nádob, které si pak nosili domů. Ještě říkala, jaké tam byly krásné kostely. Když byla normální mše, tak tam museli být tři hodiny. Když tam byly Vánoce, tak byli v kostele osm hodin. A když byly Velikonoce, tak tam museli být šest hodin. Moc se mi to líbilo.

Eliška, 1. PrŠ

Děti v Africe nemají moc peněz na svačinu. Ve škole je jich asi osmdesát a nejvíce se bojí kobry. Chodí většinou bosy. Neměly slušné oblečení. O vše se dělily. Když si muž chce vzít v Africe nějakou ženu, musí za ni zaplatit.

Nikola, 1. PrŠ

Povídání o Jihoafrické republice

Dnes nám paní povídala o tom, jak žila v Jihoafrické republice. Beseda se konala ve škole a trvala celou první vyučovací hodinu. Dozvěděl jsem se, že Jihoafrická republika má něco přes 47 milionů obyvatel. Paní nám povídala o tom, jak tam lidé žijí a jak se tam učí. Zaujalo mě, že se v Jihoafrické republice mluví anglicky a afrikánsky. Dozvěděl jsem se, že se lidé v Jihoafrické republice musí rozdělit o jídlo, protože ho mají málo.

Paní nám také povídala o tom, že tam je hodně kmenů, které tančí různé tance. Poslechli jsme si jihoafrickou hymnu, která byla v různých jazycích. Dozvěděl jsem se, že se v jihoafrických školách dávají za špatné věci tělesné tresty. Paní nám také vyprávěla o tom, jak se tam jí. Např. ve školní jídelně mají jihoafrické děti krabici, ve které mají chléb s pomazánkou. Nejsou tam tak často přestávky jako tady, ale přece jen tam nějaké mají. Jednu od půl desáté do deseti hodin, a druhou od půl jedné do jedné. Škola tam začíná v půl osmé a končí v pět hodin odpoledne. Paní, která nám vyprávěla, měla ve třídě asi 80 dětí. Dozvěděl jsem se, že se v Jižní Africe na menší vzdálenosti používají autobusy, a na větší vzdálenosti letadla. Když jihoafrické děti

jedou do školy, používají nejčastěji taxi, nebo malý autobus, do kterého se vejde přibližně osm lidí. Většina lidí tam také chodí pěšky. Beseda se mi moc líbila, protože jsem se dozvěděl nové věci, které jsem vůbec nevěděl.

Marek, I. PrŠ

24. 5. proběhla **1. část přehrávky žáků ZUŠ** v sále školy.

26. – 27. 5. se pracovnice **SPC zúčastnily pracovního semináře ve Zlíně.**

27. 5. si pro naše žáky připravila **pí Miláčková besedu o básníku Františku Hrubínovi.**

Beseda o Františku Hrubínovi se konala v pondělí 20. května v sále Školy Jaroslava Ježka. Povídala nám o tom paní Miláčková. Dozvěděl jsem se, že František Hrubín byl básník, který se narodil v roce 1910 a zemřel v roce 1971. Kamarádil se s Jaroslavem Seifertem. Napsal např. Špalíček pohádek, Romanci pro křídlovku a spoustu dalších knih. Pouštěli jsme si písničku Rozvíjej se poupátko z pohádky Pyšná Princezna, ke které složil František Hrubín slova. Zaujalo mě, že napsal pohádku O kůzlátkách, kterou nám paní Miláčková četla. Povídala nám také pohádku Alibaba a 40 loupežníků. Beseda se mi moc líbila.

Marek, I. PrŠ

Dne 27. května jsme měli besedu o Františku Hrubínovi. Nejprve nám paní Miláčková pustila písničku z Pyšné princezny Rozvíjej se poupátko. Pak nám pouštěla různé ukázky a četla nám. František Hrubín napsal Romanci pro křídlovku. Narodil se v roce 1910 a umřel v roce 1971. Staral se o svého starého dědečka. A pak mu děda umřel. A také jsem se dověděla, že se kamarádil s Jaroslavem Seifertem. A měl i děti, které sed jmenovaly Vítek a Jitka. Na závěr jsme si písničku Rozvíjej se poupátko zazpívali.

Eliška, I. PrŠ

Byl to básník. Narodil se v roce 1910 a zemřel v roce 1971. Poslouchali jsme jeho hlas a četli pohádku O kůzlátkách. Nakonec jsme si četli vtipnou básničku.

Agáta, I. PrŠ

Kamarádil se s Jaroslavem Seifertem. Měl dvě děti, Jitku a Vítku, pro které psal pohádky. Také napsal například Romanci pro křídlovku.

Lucie, I. PrŠ

Básník František Hrubín napsal písničku k filmu Pyšná princezna Rozvíjej se poupátko. Tu jsme si nakonec zazpívali.

Jirka, I. PrŠ

31. 5. se od 10 hodin konala **2. část přehrávky žáků ZUŠ** v sále školy.